Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1724/2001**
af 23. juli 2001
om aktion mod personelminer i udviklingslande

(EFT L 234 af 1.9.2001, s. 1)

Ændret ved:

		nr.	Tidende side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005	L 344	1	27.12.2005

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1724/2001

af 23. juli 2001

om aktion mod personelminer i udviklingslande

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 179, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Fællesskab er bekymret over tilstedeværelsen af personelminer og andre ueksploderede anordninger i områder, hvor civilsamfund forsøger at overvinde følgerne af væbnede konflikter.

(2) Personelminer er årsag til lidelser og ulykker, især i de fattigste dele af verden, og udgør en alvorlig hindring for den økonomiske udvikling, gør det svært for flygtninge og fordrevne at vende hjem og vanskeliggør humanitære bistandsoperationer, genopbygning og rehabilitering samt genskabelsen af normale sociale forhold.

(3) Fællesskabet er fast besluttet på at bidrage fuldt ud til at nå målet om en total og verdensomspændende afskaffelse af personelminer i de kommende år.

(4) Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater har ydet det største bidrag til den bredere internationale indsats for at overvinde de tragedier, der er forbundet med personelminer.

(5) Indsatsen for at få fjernet alle personelminer befinder sig stadig i et tidligt stadium, og Fællesskabet bør derfor beslutsomt fortsætte med at påtage sig lederskabet, indtil det mål er nået fuldt ud.

(6) Denne forordning er en direkte reaktion på konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (Ottawa-konventionen).

(7) Finansiel bistand bør derfor fortrinsvis gives til de udviklingslande, der har engageret sig i kampen mod personelminer, og som er parter i Ottawa-konventionen.

(8) Fællesskabets minebekæmpelsesaktioner er ofte en integreret del af aktiviteter i forbindelse med humanitær bistand, rehabilitering, genopbygning og udvikling og er samtidig en særskilt og specialiseret aktivitet, der har sine egne klare prioriteter, operationelle krav og politiske hensyn.

(9) Nye eller nuværende aktioner, der udgør en del af sådanne aktiviteter eller af rammeprogrammer for forskning og udvikling inden for minebekæmpelsesaktionsteknologi, vil fortsat blive finansieret over specifikke budgetposter og efter omstændighederne blive støttet, suppleret og koordineret i henhold til denne forordning.

(10) For at Fællesskabet kan bidrage effektivt til forebyggende minebekæmpelsesaktioner, er det nødvendigt at give mulighed for fællesskabsaktioner til destruktion af oplagrede personelminer i forbindelse med foranstaltninger til destruktion af personelminer i jorden.

([1]) EFT C 248 E af 29.8.2000, s. 115, ogEFT C 120 E af 24.4.2001, s. 168.

([2]) Europa-Parlamentets udtalelse af 25.10.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 31.5.2001 (EFT C 213 af 31.7.2001, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 4.7.2001.

▼B

(11) Den videnskabelige forskning bør styrkes for at udvikle teknologier, der gør det muligt at forbedre minedetektionen og identificere mineområder med større præcision.

(12) Fællesskabet skal kunne forvisse sig om, at de minerydningsaktioner, der finansieres, har været effektive. Det må derfor gøre brug af de dertil egnede tekniske midler, herunder om nødvendigt militærteknologi.

(13) Denne forordning skal udgøre grundlaget for en sammenhængende og effektiv fremgangsmåde for Fællesskabets minebekæmpelsesaktioner i udviklingslandene ved at fremme en integrerende strategi, der koordineres indbyrdes mellem Kommissionen, medlemsstaterne og det internationale samfund på alle minebekæmpelsesaktionernes stadier.

(14) En sådan fremgangsmåde bør ikke forhindre Fællesskabet i at reagere på humanitære nødsituationer, når der er behov herfor.

(15) Det er vigtigt at sikre sammenhængen mellem disse aktioner og Den Europæiske Unions samlede udenrigspolitik, herunder den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

(16) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28 juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(17) Problemet med personelminer kræver på grund af dets livstruende karakter og globale udbredelse effektive, fleksible og om nødvendigt hurtige beslutningsprocedurer for finansiering af Fællesskabets mineaktioner.

(18) I denne forordning fastlægges der for dens samlede varighed en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden, som omhandlet i punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ([2]).

(19) Fællesskabet bør sikre den størst mulige gennemsigtighed ved gennemførelsen af den finansielle bistand og en streng kontrol med brugen af bevillinger.

(20) Beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og bekæmpelse af svig og uregelmæssigheder udgør en integrerende del af denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning fastsætter procedurerne for gennemførelsen af Fællesskabets foranstaltninger mod personelminer inden for rammerne af Fællesskabets udviklingssamarbejdspolitik og fremmer samtidig en konsekvent og sammenhængende humanitær minerydningsstrategi i overensstemmelse med konventionen om forbud mod brug, oplagring, produktion og overførsel af personelminer samt om deres destruktion (i det følgende benævnt »Ottawa-konventionen«).

2. De foranstaltninger, der omhandles i denne forordning, skal gennemføres i udviklingslande eller være direkte knyttet til situationer, der opstår i udviklingslande, især i de mest udsatte af disse lande samt i de lande, der forsøger at overvinde følgerne af konflikter.

Minebekæmpelsesaktioner bør integreres i alle landestrategier for de udviklingslande, der lider under følgerne af personelminer.

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
([2]) EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

▼B

Artikel 2

1. Fællesskabets indsats i henhold til denne forordning tager sigte på at bistå lande, der lider under følgerne af personelminer, med at skabe de nødvendige forudsætninger for deres økonomiske og sociale udvikling ved:

a) at støtte udarbejdelsen, overvågningen og gennemførelsen af en civil minebekæmpelsesaktionsstrategi

b) at bistå de ramte lande med at gennemføre Ottawa-konventionen

c) at skabe og videreføre internationale strukturer og lokal kapacitet i de ramte lande, så minebekæmpelsesaktioner kan gennemføres så effektivt som muligt

d) at reagere på humanitære nødsituationer, forhindre ulykker og støtte rehabiliteringen af mineofre

e) at støtte forsøg med og ibrugtagning af passende minebekæmpelses-aktionsudstyr og teknikker i de ramte lande

f) at forbedre koordinationen med de endelige brugere af minerydnings-udstyret på et tidligt trin i forskningen og støtte brugen af disse teknologier i de fattigste mineramte lande

g) at fremme minerydningsaktioner, der er forenelige med det lokale miljø og en bæredygtig udvikling i den berørte region

h) at øge koordinationen mellem de internationale aktører inden for minebekæmpelse.

2. De foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, kan omfatte alle aktiviteter i forbindelse med indsatsen mod personel-miner, der kan støtte de nødvendige målsætninger for økonomisk og social udvikling, herunder:

a) undervisning i minefarer

b) uddannelse af specialister

c) opmåling og markering af formodede mineområder;

d) sporing og identifikation af personelminer

e) minerydning efter humanitære standarder og destruktion af personel-miner i jorden og i forbindelse hermed destruktion af oplagrede personelminer

f) bistand til ofre, revalidering og socioøkonomisk reintegrering af mineofre

g) informationsforvaltning, herunder geografiske informationssystemer

h) andre aktiviteter, der bidrager til at mindske de menneskelige, økonomiske og miljømæssige skader af personelminer.

3. I forbindelse med stk. 2 lægges der særlig vægt på foranstaltninger i de lande, der er hårdest ramt af mineproblemet, og hvor personelminer eller, i forbindelse hermed, anden ueksploderet ammunition er årsag til mange civile tilskadekomne, eller hvor tilstedeværelsen eller den formodede tilstedeværelse af sådanne anordninger er en væsentlig hindring for genskabelsen af økonomiske og sociale aktiviteter eller for udvikling og derfor kræver en særlig langsigtet indsats, som ikke kan gøres gennem humanitær nødhjælp eller genopbygningsbistand.

4. For at skabe større sammenhæng, komplementaritet og synergi i de regionale samarbejdsprogrammer og projekter i forbindelse med humanitær bistand, rehabilitering, genopbygning og udvikling vil mine-aktioner, der kan finansieres inden for rammerne af sådanne programmer eller projekter, fortsat blive finansieret via den budgetpost, der finansierer hovedaktionen. Disse aktiviteter kan om nødvendigt suppleres eller støttes af mineaktioner, der finansieres under denne forordning.

▼B

Artikel 3

De foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, skal i princippet være til fordel for de lande, der er engageret i bekæmpelsen af personelminer, og som er parter i Ottawa-konventionen. Der kan gøres undtagelser for humanitære nødsituationer, bistand til mineofre og aktioner, der direkte støtter udsatte civile samfund, såsom flygtninge og fordrevne, eller hvis den nationale forvaltning ikke fungerer.

Artikel 4

1. Partnere, der er berettigede til finansiel støtte i henhold til denne forordning, kan omfatte regionale og internationale organisationer og organer, ikke-statslige organisationer (ngo'er), nationale, regionale og lokale regeringer, deres departementer og organer, institutter samt offentlige og private aktører med relevant særlig ekspertise og erfaring.

▼M1

2. Berettigelsen til deltagelse i udbudsprocedurer i henhold til denne forordning fastlægges i henhold til reglerne om statsborgerskab og oprindelse og undtagelserne derfra, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2110/2005 af 14. december 2005 om adgang til Fællesskabets eksterne bistand ([1]).

▼B

3. Virksomheder og andre organisationer, der deltager i udbud, skal påvise, at deres arbejdspraksis ikke udsætter deres medarbejdere for unødig risiko, og at denne praksis ledsages af en passende ulykkes- og ansvarsforsikringsordning for medarbejderne.

Artikel 5

1. Bistand, der ydes af Fællesskabet under denne forordning, kan benyttes til at finansiere faglig bistand, uddannelse, personale eller andre tjenesteydelser i forbindelse med minebekæmpelsesaktioner; forsøg med udstyr og teknikker; logistisk støtte, indkøb, tilvejebringelse og oplagring af alle former for udstyr, leverancer og arbejder, der er nødvendige for at gennemføre minebekæmpelsesaktioner; undersøgelser og konferencer samt foranstaltninger til at styrke den internationale koordination af minebekæmpelsesaktioner; evaluerings- og overvågningsmissioner; aktiviteter, der skal øge den offentlige bevidsthed; samt udgifter til at fremhæve bistandens fællesskabskarakter.

2. Fællesskabets finansiering i henhold til denne forordning ydes i form af gavebistand.

3. Såfremt foranstaltningerne er omfattet af finansielle aftaler mellem Fællesskabet og partnerlandet, skal sådanne aftaler fastsætte, at betalingen af skatter, told eller enhver anden afgift ikke påhviler Fællesskabet.

Artikel 6

Finansieringsrammen for gennemførelsen af Fællesskabets minebekæmpelsesaktioner i perioden 2002-2009 i henhold til alle relevante retsforskrifter i forbindelse med artikel 2, stk. 4, er 240 mio. EUR. Af dette beløb stilles 140 mio. EUR til rådighed for mineaktioner i henhold til denne forordning og Rådets forordning (EF) nr. 1725/2001 af 23. juli 2001 om aktion mod personelminer i tredjelande med undtagelse af udviklingslande ([2]).

Budgetmyndigheden fastsætter de årlige bevillinger inden for de grænser, der sættes af det finansielle overslag.

Artikel 7

1. Kommissionen bistås af det relevante geografiske udvalg.

([1]) EUT L 344 af 27.12.2005, s. 1.
([2]) Se side 6 i denne Tidende.

▼B

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Tidsrummet i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv forretningsorden.

Artikel 8

1. Kommissionen fremmer på grundlag af en regelmæssig udveksling af oplysninger, herunder udveksling af oplysninger på stedet, en effektiv koordination af Fællesskabets og medlemsstaters bistandsindsats for at gøre deres programmer mere sammenhængende og komplementære.

2. Kommissionen kan søge muligheder for samfinansiering med andre donorer, særlig med medlemsstaterne. ►M1 Deltagelse i kontraktlige procedurer, der gennemføres via en international organisation eller samfinansieres med et tredjeland, er fastlagt i forordning (EF) nr. 2110/2005. ◄

3. Kommissionen fremmer koordination og samarbejde med internationale bidragydere og aktører, især institutioner, som er en del af FN-systemet, og med ikke-statslige organisationer (ngo'er) samt med relevante centre såsom det internationale center for humanitær minerydning (GICHD) i Genève.

4. Der træffes de nødvendige foranstaltninger til at synliggøre Fællesskabets bidrag.

Artikel 9

1. Kommissionen vurderer, træffer afgørelse om og administrerer foranstaltninger, der er omfattet af denne forordning, i overensstemmelse med gældende budgetprocedurer og andre procedurer, særlig procedurerne i artikel 116 og 118 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ([1]).

2. Finansieringsafgørelser vedrørende beløb på over 3 mio. EUR træffes efter proceduren i artikel 7, stk. 2.

3. Kommissionen underretter det i artikel 7, stk. 1, omhandlede relevante udvalg om enhver finansieringsafgørelse vedrørende beløb på under 3 mio. EUR. Disse oplysninger skal foreligge senest en uge før finansieringsafgørelsens vedtagelse.

4. Kommissionen kan træffe afgørelser, som ændrer finansieringsafgørelser, der er truffet efter proceduren i artikel 7, stk. 2, når de ikke indebærer væsentlige ændringer eller en supplerende forpligtelse på over 20 % af den oprindelige forpligtelse.

Artikel 10

1. Projekter skal indgå i den videre udvikling eller genopbygning af det pågældende land eller den pågældende region og prioriteres og vurderes med hensyn til positive virkninger og omkostningseffektivitet.

2. Når det er muligt, skal projektet klart integreres i et nationalt minebekæmpelsesprogram, der koordineres af modtagerregeringen eller af lokalsamfundet i samarbejde med ngo'er eller af en international institution, der er udpeget hertil. Målet skal være, at projektet senere skal overtages af modtagerregeringen, lokalsamfundet eller ngo'er for at øge den lokale kapacitet og projektets bæredygtighed.

Artikel 11

Alle finansieringsaftaler eller kontrakter, der indgås i henhold til denne forordning, skal indeholde bestemmelser om, at Kommissionen og Revisionsretten kan gennemføre kontrol på stedet efter de sædvanlige

([1]) EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1. Senest ændret ved Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 762/2001 (EFT L 111 af 20.4.2001, s. 1).

▼B

procedurer, der er fastsat af Kommissionen i henhold til de gældende regler, især procedurerne i finansforordningen.

Kommissionen kan desuden foretage kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ([1]). De foranstaltninger, der træffes af Kommissionen, skal sikre en tilstrækkelig beskyttelse af Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ([2]).

Artikel 12

For at fremme den flerårige koordination og programmering af minebekæmpelsesaktioner vil et strategidokument for personelminer, der omfatter horisontale retningslinjer og prioriteter for Fællesskabets minerydningsaktion samt en tidsplan for gennemførelsen heraf, regelmæssigt blive forelagt på et fælles møde for de i artikel 7, stk. 1, omhandlede udvalg til behandling i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i artikel 7, stk. 2. Strategidokumentet skal omfatte emner såsom et flerårigt vejledende program og henvise til eksisterende nationale og regionale minebekæmpelsesprogrammer, bidrag fra andre donorer, herunder medlemsstaterne, og de af Fællesskabets minebekæmpelsesaktioner, der finansieres over andre budgetposter. Strategidokumentet skal også sendes til Europa-Parlamentet til orientering.

Artikel 13

1. Kommissionen evaluerer regelmæssigt foranstaltninger finansieret af Fællesskabet for at fastslå, om målene for foranstaltningerne er blevet nået, og for at tilvejebringe retningslinjer for, hvordan fremtidige foranstaltningers effektivitet kan forbedres.

2. I sin årlige rapport om EF's udviklingssamarbejde forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en redegørelse for udviklingen i alle Fællesskabets foranstaltninger og for resultatet af de foretagne vurderinger. Rapporten skal angive, hvilke aktioner der er gennemført, og hvilke beløb der er tildelt under de forskellige budgetposter.

Artikel 14

Hvert tredje år efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen en samlet evaluering for Europa-Parlamentet og Rådet af alle Fællesskabets minebekæmpelsesaktioner ledsaget af forslag til, hvad der i fremtiden skal ske med forordningen, og eventuelt af forslag til ændringer heraf.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den finder anvendelse indtil den 31. december 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

([1]) EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.
([2]) EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.